

[Fogh Rasmussen]

løse disse opgaver. Jeg kunne også nævne uddannelsessystemet, hvis form og indhold er ved at udvikle sig i en retning, der nok i mindre grad end tidligere lægger op til, at de unge, der kommer ud af uddannelsessystemet, skal etablere sig som selvstændige inden for industri, detailhandel og håndværk. Jeg kunne også nævne en lang række sociale barrierer, som vanskeliggør forholdene for de små og mellemstore virksomheder, specielt når de sociale vilkår, der bydes indehaverne af disse virksomheder, sammenlignes med de sociale vilkår, der bydes lønmodtagere.

Jeg lægger vægt på, at dette forslag ses som led i bestræbelserne på at få skabt en langt, langt mere dynamisk erhvervs politik end den, vi har været vant til. Vi skal i langt højere grad end tidligere interessere os for nyetableringen af virksomheder, for de såkaldte iværksættere, som også hr. Bolvig var inde på. Desværre er der mange tegn på, at vilkårene for at etablere sig med nye virksomheder i fremtiden vil være ringere, end vi hidtil har kendt det. Det grundlag, hvoraf iværksætterne skal rekrutteres, indskrænkes gradvis, og motivationen for at gå i gang med selvstændig virksomhed, bliver stadig mindre. Risikoen for, at nystartede virksomheder kvæles i startfasen, blive stadig større, og der bliver stadig større problemer med de mindre virksomheders vækstproces.

Det er på den baggrund, vi har fremsat dette forslag til folketingsbeslutning, ikke fordi vi mener, at alle bestræbelser for at løse disse problemer nu skal stilles i bero, men tværtimod for at vi kan undgå, at bestræbelserne bare bliver vild fægtning uden mål og med. Det er et forsøg på at skaffe en analyse og en kortlægning, der kan danne baggrund for en virkelig målrettet indsats.

På den baggrund er det jo fantastisk, og jeg vil næsten sige hyklerisk, at høre hr. Askjær Jørgensen på fremskridtspartiets vegne afvise dette forslag. Det viser mere end alt andet, at fremskridtspartiets erhvervs politik ikke er andet end luftsteg og vindfrikadeller, at fremskridtspartiets evindelige snak om borgerligt samarbejde ikke er andet end tom snak, og at fremskridtspartiets omsorg for de mindre virksomheder ikke bliver til andet end ordgyderi. Når det kommer til de praktiske realiteter og forsøgene på virkelig at få igangsat en indsats, er fremskridtspartiet ikke

hjemme. Det synes jeg bare vi skal mærke os og skrive os bag øret.

Jeg noterede mig hr. Kjelgaards positive bemærkninger. Jeg skulle måske i tilslutning til hr. Kjelgaards synspunkter gøre opmærksom på, at venstre for mindre end to år siden tog initiativ til en forespørgselsdebat om en erhvervs politik for de små og mellemstore virksomheder.

Jeg forstod, at også hr. Rahbæk Møller var positiv over for forslaget. Der var dog nogle enkelte kritiske bemærkninger, bl. a. et forslag til en udvidelse af kommissoriet. Jeg bliver nødt til at gøre opmærksom på, at vi ikke har stille noget forslag til et egentligt kommissorium, og derfor kan jeg ikke sige andet, end at hr. Rahbæk Møllers synspunkt selvfølgelig vil indgå i vores overvejelser.

Men hr. Rahbæk Møllers bemærkning om, at det var nødvendigt at afdække de faktorer, der stiller store virksomheder bedre end de små, giver mig anledning til at understrege, at det ikke har været vores sigte med dette forslag at skabe, skal vi sige et erhvervs politisk modsætningsforhold mellem store og små virksomheder, tværtimod er det vores opfattelse, at store og små virksomheder går ind i en positiv vekselvirkning og i vidt omfang går ind i et samarbejde med hinanden; derfor kan de ikke stilles op imod hinanden, men må gå ind i et samspil.

Også hr. Rahbæk Møllers synspunkter om sammensætningen kan vi da overveje.

Jeg tror, at fru Birgith Mogensen har ret i, at den almindelige opinionsholdning til erhvervslivets vilkår betyder en hel del for specielt yngre menneskers lyst til at etablere nye virksomheder, og derfor er det selvfølgelig også noget, der må indgå i overvejelserne.

Jeg må ærligt tilstå, at jeg ikke blev helt klar over, om hr. Mølgaard var for eller imod forslaget. Jeg forstod på hr. Mølgaard, at han havde mange positive synspunkter angående Håndværksrådets virksomhed. Jeg skulle måske i al stilfærdighed bemærke, at jeg kender lidt til dette råd, og jeg synes, det er udmærket, at også hr. Mølgaard finder, det udfører et godt stykke arbejde. Der er ikke her tale om en mistillidserklæring til Håndværksrådet, tværtimod har vi lagt vægt på netop at inddrage erhvervsorganisationerne i det udvalgsarbejde, der her er lagt op til.

Med disse bemærkninger skal jeg igen udtrykke min tak til industriministeren og de